

Sygn. akt: I C 967/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Kukla
Protokolant:	sekr. sądowy Ilona Prajsnar

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2016 r.

sprawy z powództwa M. S. (1) i S. S.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki M. S. (1) kwotę 40 000 zł (czterdzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatnymi:

- 1) od kwoty 9500 zł (dziewięć tysięcy pięćset złotych) od dnia 01 listopada 2012r. do dnia zapłaty,
- 2) od kwoty 500 zł (pięćset złotych) od dnia 02 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 3) od kwoty 30 000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) od dnia 27 czerwca 2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo M. S. (1) oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki M. S. (1) kwotę 4 214,55 zł (cztery tysiące dwieście czternaście złotych i 55/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda S. S. kwotę 25 000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatnymi:

- 1) od kwoty 4 000 zł (cztery tysiące złotych) od dnia 01 listopada 2012r. do dnia zapłaty,
- 2) od kwoty 21 000 zł (dwadzieścia jeden tysięcy złotych) od dnia 27 czerwca 2016r. do dnia zapłaty;

V. w pozostałym zakresie powództwo S. S. oddala;

VI. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda S. S. kwotę 3897,55 zł (trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych i 55/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

VII. nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w Ł. kwotę 2 550 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem nie uiszczonej opłaty od rozszerzonej części powództw.

Uzasadnienie do wyroku z dnia 27 czerwca 2016 r.

Powodowie M. S. (1) oraz S. S. pozwem wniesionym 28 czerwca 2013 r. o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powodów:

- kwoty 10 000 zł na rzecz M. S. (1) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 października 2012 r. do dnia zapłaty,

- 4000 zł na rzecz S. S. tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 października do dnia zapłaty,

- zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2434 zł na rzecz powódki M. S. (1) oraz kwoty 1234 zł na rzecz powoda S. S..

Jako uzasadnienie swoich żądań powodowie podnieśli, iż w dniu 21 lipca 2012 roku w miejscowości Z., doszło do zdarzenia komunikacyjnego. Kierujący samochodem marki F. (...) nie zachował należytej ostrożności, czym doprowadził do zdarzenia z pojazdem marki N. o numerze rejestracyjnym (...), kierowanym przez S. S., wskutek czego on i pasażerka pojazdu doznali obrażeń ciała. W wyniku wypadku powódka M. S. (1) doznała obrażeń ciała w postaci: złamania kompensacyjnego trzonu kręgu L1 z niewielkim przemieszczeniem oraz urazu kręgosłupa szyjnego, z kolei powód S. S. doznał obrażeń ciała w postaci: stłuczenia głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej oraz oparzenia ręki prawej II stopnia. Bezpośrednio po przedmiotowym zdarzeniu powodowie zostali przewiezieni do Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. na Szpitalny Oddział Ratunkowy gdzie lekarze udzielający pomocy medycznej powodom i zdiagnozowali u nich w/w urazy. M. S. (1) wykonano RTG kręgosłupa, TK, USG jamy brzusznej. Ponadto założono jej gorset ortopedyczny J. oraz podjęto profilaktykę przeciwzakrzepową. Zalecono ćwiczenia wyprostne kręgosłupa, leczenie farmakologiczne i kontrolę za trzy tygodnie. Z kolei S. S. wykonano RTG kręgosłupa szyjnego, zalecono kołnierz ortopedyczny na kręgosłup szyjny, leczenie farmakologiczne, kontrolę za trzy tygodnie. W dniu 31 sierpnia 2012 r. powodowie zgłosili się do kontroli. U powodów utrzymywały się dolegliwości bólowe, skierowano ich na RTG kontrolne kręgosłupa oraz kontynuację leczenia farmakologicznego. Ponowna kontrola miała miejsce w dniu 6 września 2012 r. U powódki nadal utrzymywały się dolegliwości bólowe w okolicy kręgosłupa, utrzymano gorset J., zalecono leczenie farmakologiczne, ćwiczenia wyprostne oraz skierowano na zabiegi do gabinetu rehabilitacji. Ponadto powódka kontynuowała leczenie u ortopedy. U powoda utrzymywały się dolegliwości bólowe. Został on skierowany na RTG czynnościowe kręgosłupa szyjnego i na RM kręgosłupa lędźwiowego, ponadto zalecono dalsze leczenie farmakologiczne.

Pismami z dnia 24 września 2012 r. doznana przez powodów krzywda, została zgłoszona do pozwanego, celem wszczęcia przez niego postępowania likwidacyjnego i wypłaty na rzecz powódki M. S. (1) kwoty 15000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2400 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich oraz wypłaty na rzecz powoda S. S. kwoty 8000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany przyjął odpowiedzialność za sprawcę wypadku i decyzjami z dnia 17 października 2012 r. przyznał powódce M. S. (1) kwotę 5.500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 252 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich. Z kolei powodowi S. S. pozwany przyznał kwotę 2500 zł tytułem zadośćuczynienia. W związku z powyższym pełnomocnik powodów pismami z dnia 20 listopada 2012 r. wystąpił o ponowne rozpatrzenie sprawy i dopłatę na rzecz powódki M. S. (1) kwoty 15000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 150,44 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych oraz kwoty 2148 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich oraz dopłaty na rzecz powoda S. S. 5500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 980,64 zł tytułem zwrotu utraconego dochodu. Mając powyższe na uwadze pozwany pismem z dnia 27 listopada 2012 r. przyznał powodowi S. S. kwotę 980, 64 tytułem utraconego dochodu, zaś powódce M. S. (1) pismem z dnia 12 grudnia 2012 r. kwotę 504 zł tytułem zwrotu kosztów opieki oraz zwrot kosztów dojazdów w wysokości 82,08 zł. W uzasadnieniu w/w pism pozwany wskazywał, iż przyznane do tej pory na rzecz powodów kwoty są wystarczające, a wysokość zadośćuczynienia winna być utrzymana w rozsądnych granicach oraz odpowiadać aktualnym w chwili ustalenia świadczenia warunkom i stopie życiowej społeczności.

W odpowiedzi na pozew (k.47-49) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie jego na rzecz od powodów kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. Podał, że wypłacone kwoty zadośćuczynienia na rzecz powódki M. S. (1) w kwocie 5.500 zł oraz powoda S. S. 2.500 zł w pełni rekompensują krzywdę jakiej powodowie doznali w wyniku zdarzenia z 21 lipca 2012 r. Zadośćuczynienie ma bowiem uwzględniać aktualne warunki oraz stopę życiową społeczeństwa kraju, w którym mieszka poszkodowany. Zadośćuczynienie musi kompensować doznaną krzywdę – nie może zaś pełnić funkcji przysparzającej. Kwoty wypłacone przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego nie można uznać za symboliczne. W związku z powyższym, kwoty żądane przez powodów ponad już wypłacone są rażąco wygórowane i nieuzasadnione w świetle orzecznictwa jak i poglądów doktryny.

W toku postępowania powodowie pismem procesowym z dnia 23 listopada 2015 r. (k.188-192) rozszerzyli powództwo domagając się od pozwanego na rzecz powodów zasądzenia:

- na rzecz M. S. (1) kwoty 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami liczonymi wraz odsetkami liczonymi od dnia 31 października 2012 r. do dnia zapłaty od kwoty 10 000 zł i od kwoty 30 000 zł od dnia następnego po dniu doręczenia pełnomocnikowi strony pozwanej pisma z wymienionym żądaniem;

- kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł na rzecz M. S. (1);

- na rzecz S. S. kwoty 25 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 31 października 2012 r. do dnia zapłaty od kwoty 5 500 zł i od kwoty 19.500 zł od dnia następnego po doręczeniu pełnomocnikowi strony pozwanej odpisu pisma z żądaniem;

- kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł. na rzecz S. S..

Jako uzasadnienie rozszerzenia powództwa powodowie wskazali, iż mając na uwadze opinię biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i psychiatrii, powołanych na okoliczność ustalenia obrażeń jakich doznali powodowie w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 21 lipca 2012 r., trwałości skutków tego zdarzenia, prognozy na przyszłość, czasookresu leczenia oraz wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu strony powodowej celowym i zasadnym jest rozszerzenie powództwa. W ocenie pełnomocnika powodów, dochodzona kwota jest w pełni zasadna mając na uwadze trwałe uszczerbek na zdrowiu ze względów neurologicznych u powódki M. S. (1) wynoszący 10 % oraz łączny długotrwały uszczerbek na zdrowiu ustalony przez biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i psychiatrii wynoszący 29 % wg załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. W przypadku natomiast powoda S. S. łączny długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 32 % wg załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2012 r.

Mając na uwadze powyższe w ocenie pełnomocnika powodów wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym kwoty oraz dochodzone pierwotnie pozwem kwoty wydają się być nieadekwatne do odniesionych przez powodów obrażeń i nie spełniają swojego podstawowego kompensacyjnego charakteru.

W odpowiedzi na pismo procesowe rozszerzające powództwo pismem z dnia 25 listopada 2015 r. (k.195-196) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa także od rozszerzonej części oraz zasądzenie kosztów postępowania od powodów na rzecz pozwanego, w tym kosztów zastępstwa według norm przypisanych. Strona pozwana uzasadniając swoje stanowisko podniosła, iż z opinii biegłych z zakresu neurologii i psychiatrii wynika jednoznacznie, że u powodów występuje choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa – dyskopatia, która ujawniła się już przed zdarzeniem z dnia 21 lipca 2012 r. Ponadto pozwany podnosi, iż biegły ortopeda- traumatolog wyraźnie wskazał, że wynik leczenia powódki M. S. (1) uznać należy jako dobry. Kręgosłup powrócił do pełnej sprawności ruchowej. Powódka odczuwa jedynie okresowe dolegliwości bólowe. Nadto nie przewiduje się aby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia w przyszłości. W przypadku powoda S. S. strona pozwana podniosła, że biegły- traumatolog w swojej opinii wyjaśnia, że obecnie skutki urazu nie mają negatywnego wpływu na funkcjonowanie organizmu a spowodowany uraz w dniu 20.07.2012 nie wpływa

negatywnie na funkcjonowanie powoda w życiu społecznym i pracy zawodowej. Powód nie wymagał po wypadku opieki osób trzecich, był osobą w pełni samodzielną, mógł samodzielnie zaspokajać swoje potrzeby i wykonywać czynności dnia codziennego. Tym samym żądane kwoty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę należy uznać za wygórowane, nieprzystające do okoliczności zdarzenia i w konsekwencji prowadzą do wzbogacenia powodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2012 r. w miejscowości Z. doszło do wypadku komunikacyjnego. Na skutek niezachowania należytej ostrożności kierująca pojazdem marki F. (...) straciła panowanie nad samochodem i zjeżdżając na przeciwny pasu ruchu zderzyła się z prawidłowo jadącym samochodem m-ki N. nr rej. (...) kierowanym przez S. S.. Sprawca wypadku ubezpieczony był u pozwanego (...) S. A. w Ł.. Bezpośrednio po wypadku zarówno M. S. (1) jak S. S. zostali przewiezieni do Wojewódzkiego Szpitala w K. gdzie zdiagnozowanego u poszkodowanych urazy jakie odnieśli na skutek w/w wypadku komunikacyjnego. W wyniku przedmiotowego zdarzenia M. S. (1) doznała obrażeń ciała w postaci złamania przednio-górnej krawędzi I kręgu lędźwiowego oraz urazu kręgosłupa szyjnego. S. S. odniósł natomiast obrażenia w postaci stłuczenia głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej oraz oparzenia ręki prawej II stopnia. Mając na uwadze odniesione obrażenia, wobec poszkodowanych zastosowano odpowiednie środki lecznicze. M. S. (1) polecono założenie gorsetu ortopedycznego, który nosiła przez okres pół roku oraz profilaktykę przeciwzkrzepową, wobec S. S. zastosowano kołnierz ortopedyczny oraz leczenie farmakologiczne. S. S. nosił kołnierz ortopedyczny przez okres około 3 miesięcy. W dniach 31 sierpnia 2012 r. oraz 6 września 2012 r. w/w powodowie byli na kontrolach podczas których oceniono postępy w rehabilitacji, a także zalecano dalsze leczenie. Pomimo intensywnego leczenia oraz rehabilitacji u M. S. (1) oraz S. S. w dalszym ciągu utrzymywały się dolegliwości bólowe w okolicy kręgosłupa. W wyniku dalszego leczenia stan zdrowia poszkodowanych znacznie się poprawił jednakże do chwili obecnej odczuwają oni skutki wypadku.

Przed wypadkiem M. S. (1) była osobą sprawną zarówno fizycznie jak i psychicznie. Chodziła na aerobic, wykonywała prace ogrodowe, a także pieszo chodziła do pracy. Po wypadku musiała zaniechać tych czynności. Z racji tego, iż nie posiada prawa jazdy, konieczne jest jej dowożenie do miejsca zarobkowania. Powódka w o wiele mniejszym stopniu jest w stanie wykonywać prace domowe, w szczególności nie może nosić, sprzątać, gotować, ponadto ma problemy ze snem. Konieczna jest jej pomoc w bieżących sprawach życia codziennego. Bezpośrednio po wypadku, członkowie rodziny musieli pomagać jej przy myciu, ubieraniu się, zakładaniu butów. Obecnie powódka wymaga dużo mniejszej pomocy, jednakże w niektórych sytuacjach pomoc ta jest dalszym ciągu konieczna. Powódka nie może przebywać przez dłuższy okres czasu w pozycji siedzącej gdyż odczuwa wtedy ból kręgosłupa. W związku z tymi dolegliwościami przyjmuje leki przeciwbólowe – olfen i tramal. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu z tytułu schorzeń ortopedycznych spowodowany skutkami wypadku z dnia 21 lipca 2012 r. wyniósł u powódki 19 % (zgodnie z pkt 94 c tabeli zawartej w Załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. poz. 1974).

Mający miejsce wypadek wpłynął także negatywnie na sferę psychiczną powódki – stała się dużo bardziej nerwowa niż wcześniej, cierpi na bezsenność. U M. S. (1) wystąpiły objawy stresu pourazowego, które w chwili obecnej przybrały postać zaburzeń neurastenicznych (lęk, drażliwość, chwiejność emocjonalna, zaburzenia snu, płaczliwość, zmniejszona wytrwałość). Doznany przez nią uszczerbek na zdrowiu, w związku z zaburzeniami w sferze psychiki wyniósł 10 % (zgodnie z pkt 10a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej).

Zaistniałe zdarzenie spowodowało również pojawienie się schorzeń neurologicznych u powódki. W trakcie procesu leczenia u M. S. (1) występowały objawy o symptomatologii wczesnego zespołu pourazowego w postaci: zaburzeń koncentracji, deficyty uwagi, pamięci, okresowa bezsenność z towarzyszącym poczuciem lęku. Z przyczyn wyłącznie neurologicznych trwały uszczerbek na zdrowiu u powódki wynosi 10 % (zgodnie z pkt 94c załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej).

Mając na uwadze powyższe łączny trwały uszczerbek na zdrowiu u M. S. (1) wyniósł 39 % (zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 poz. 1974)

Zaistniałe zdarzenie miało również negatywne konsekwencje dla powoda S. S.. Do chwili obecnej odczuwa on bóle kręgosłupa, drętwieją mu kończyny dolne. W związku z tymi dolegliwościami przyjmuje lek przeciwbólowy- tramal. Leczenie nie okazało się w pełni skuteczne, do chwili obecnej odczuwa on dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego promieniujące do prawego barku. Uszkodzenia tkanek miękkich spowodowane urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego uległy wygojeniu, lecz naruszyły struktury zmienionego chorobowo kręgosłupa szyjnego powodując wystąpienie zespołu bólowego – korzeniowego. W wyniku zaistnienia tego zdarzenia powód musiał zrezygnować z pływania, dłuższe pisanie sprawia mu problemy. Występujące u powoda w czasie wcześniejszym schorzenia kręgosłupa nie wywoływały u niego żadnych dolegliwości bólowych i nie wymagały specjalistycznego leczenia.

Długotrwały uszczerbek na zdrowie z tytułu schorzeń ortopedycznych spowodowany skutkami wypadku z dnia 21 lipca 2012 r. wyniósł u powoda 14 %(zgodnie z pkt 94a tabeli zawartej w Załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. poz. 1974).

U S. S. wystąpiły również negatywne skutki związane ze sferą psychiczną. Do chwili obecnej jazda samochodem wywołuje u niego silny stres wywołany obawą, iż po raz kolejny może dojść do podobnego wypadku z jego udziałem. Wystąpiły u niego także objawy stresu pourazowego, a obecnie występują objawy neurasteniczne, obniżonej odporności na stres podczas jazdy samochodem, zwiększonej męczliwości. Objawy te spowodowały długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 8 % (zgodnie z pkt 10 b tabeli zawartej w Załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. poz. 1974).

U powoda wystąpiły po wypadku również schorzenia neurologiczne. W trakcie procesu terapeutycznego u powoda występowały skargi somatyczne o symptomatologii zespołu pourazowego (zaburzenia koncentracji, pamięci, deficyt uwagi, poczucie lęku, bezsenność) z potrzebą konsultacji w warunkach (...). Przy czym dolegliwości te miały charakter ustępujący nie wskazując na potrzebę długotrwałego wsparcia. Z przyczyn wyłącznie neurologicznych długotrwały uszczerbek na zdrowiu wyniósł 5% (zgodnie z pkt 94 c tabeli zawartej w Załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. poz. 1974).

Dowody:

- akta Sądu Rejonowego w Krośnie, a w szczególności wyrok Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 4 lutego 2013 r. (sygn. akt II K 327/11)

- akta szkodowe pozwanego o numerze (...)

- dokumentacja medyczna z leczenia powoda M. S. (1) k. 17-26

- dokumentacja medyczna z leczenia powoda S. S. k. 26-29

- opinia biegłego W. T. k. 108-112

- opinia biegłego W. T. k. 113-116

- opinia sądowo – psychiatryczna M. W. k.132-142

- opinia biegłego G. C. k. 169-177

- zeznania świadka M. S. (2) k. k. 104-105

- zeznania świadka M. S. (3) k. 89-90

- zeznania powoda S. S. k. 220-221

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, którym dał wiarę w całości. Przedłożone w sprawie dokumenty Sąd uznał za wiarygodne jako, że zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione i brak jest okoliczności podważających ich wiarygodność. Korespondują one z pozostałymi dowodami a w szczególności z zeznaniami powoda S. S. oraz świadków M. S. (2) i M. S. (3), uzupełniając się wzajemnie tworzą spójny obraz stanu faktycznego. Sąd miał na uwadze, iż zeznający w sprawie świadkowie są osobami bliskimi dla powodów, jednakże ich zeznania w kontekście zgromadzonych w sprawie dowodów, a w szczególności zgromadzonej dokumentacji medycznej pozwalają przyjąć, iż zeznania ich są w pełni wiarygodne. Nadto sporządzone przez biegłych opinie zasługują na wiarę jako, że są one logiczne i rzetelne oraz w sposób wyczerpujący odpowiadają na postawione przez Sąd pytania i nie zostały podważone przez stronę pozwaną działającą za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., nr 124 poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie zaś z art. 822 §1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony zaś uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio u ubezpieczyciela.

Kwestia odpowiedzialności A. D. za spowodowanie wypadku została rozstrzygnięta w postępowaniu karnym. Zgodnie z art. 11 k.p.c ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiąza sąd w postępowaniu cywilnym.

W niniejszej sprawie kwestia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku nie budzi wątpliwości. Uznał on swą odpowiedzialność gwarancyjną za kierującego pojazdem przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając – M. S. (1) oraz S. S. kwoty odpowiednio 5500 zł oraz 2500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

W myśl art. 445 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Sąd zasądzając kwotę zadośćuczynienia w zasadzie zgodnie z żądaniem miał przede wszystkim na uwadze okoliczność, iż zostało naruszone dobro o szczególnym znaczeniu tj. zdrowie i przyjęcie w takich przypadkach stosunkowo umiarkowanej kwoty prowadziłyby do deprecjacji tego dobra.

Adekwatność kwoty zadośćuczynienia wyznaczył stopień cierpień fizycznych i psychicznych powodów, ich intensywność i czas trwania, a także fakt, iż skutki wypadku są przez powodów odczuwalne do chwili obecnej, powodowie przez dłuższy okres czasu byli zmuszeni do korzystania z kołnierza ortopedycznego. Okres ten u M. S. (1) wynosił 6 miesięcy a u S. S. 3 miesiące. Powódka do chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa w związku z czym nie jest w stanie uprawiać ogrodu, uczęszczać na aerobic, ani też wykonywać obowiązków domowych w takim stopniu, jak przed wypadkiem. W wielu sprawach do chwili obecnej wymaga pomocy członków rodziny. Nie posiada prawa jazdy tak, więc domownicy muszą zawozić ją do miejsca pracy. Wypadek odbił się także negatywnie na sferze psychicznej powódki, cierpi ona na bezsenność. . U M. S. (1) wystąpiły objawy stresu pourazowego, które w chwili

obecnej przybrały postać zaburzeń neurastenicznych (lęk, drażliwość, chwiejność emocjonalna, zaburzenia snu, płaczliwość, zmniejszona wytrwałość). Również powód ucierpiał znacząco w tym zdarzeniu, doznane przez niego obrażenia wywołały u niego dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego, drętwienie kończyn dolnych które z różnym nasileniem pojawiają się do dnia dzisiejszego. Na skutek powyższych dolegliwości powód zmuszony był zrezygnować z pływania. Nadto powód do odczuwa silny stres w związku z prowadzeniem pojazdów obawiając się, iż wypadek z jego udziałem może się powtórzyć.

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd oparł się na wydanych w toku postępowania opiniach biegłych z zakresu neurologii, psychiatrii oraz ortopedii- traumatologii. Miały one dla Sądu istotne znaczenie ze względu na składnik w postaci wiadomości specjalnych. Należy podkreślić, że specyfika oceny tego dowodu wyraża się tym, że merytoryczna opinia kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych. Kontroluje je w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej i odwołanie się do tych kryteriów oceny stanowi wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłego za przekonującą bądź nieprzekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.04.2005 r., II CK 572/04). Jednocześnie, co należy zaznaczyć, procentowo określony uszczerbek na zdrowiu służy tylko jako pomocniczy środek ustalenia rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu (wyrok SN z dnia 15.10.2005 r., I PK 47/05, M.P.PR. (...))

Jak wynika z opinii biegłych z zakresu neurologii, psychiatrii oraz ortopedii- traumatologii. Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zdarzeniem z dnia 21 lipca 2012 r. wynosi 39 % u M. S. (1) a u S. S. 27 % (zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej).

Tym samym zasądzona kwota 40 000 zł dla M. S. (1) oraz 25 000 zł dla S. S. tytułem zadośćuczynienia zgodnie z żądaniem powodów jest adekwatna. Zdaniem Sądu kwoty w powyższej wysokości stanowią odczuwalną wartość ekonomiczną. Spełnią one funkcję kompensacyjną nie doprowadzając jednocześnie do wzbogacenia się powodów. Nie są to zdaniem Sądu kwoty nadmierne przy uwzględnieniu przeciętnego poziomu życia.

Wobec tego, że strona pozwana wypłaciła na rzecz powódki kwotę 5500 zł tytułem zadośćuczynienia w postępowaniu likwidacyjnym oraz fakt, iż powódka zażądała kwoty 15000 zł od pozwanego, przy czym w pozwie pierwotnie żądana kwota to 10 000 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda w punkcie I podpunkt 1 wyroku kwotę 9500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 listopada 2012 do dnia zapłaty. Z przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) wynika bowiem, że ubezpieczyciel wypłaca w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie powód zgłosił szkodę u pozwanego w dniu 1 października 2012 r., zatem zasądzenie od daty 1 listopada 2012 r. jest uzasadnione. W związku z faktem, iż żądana pozwem kwota była o 500 zł większa niż kwota żądana w postępowaniu likwidacyjnym, zasadne było zasądzenie w pkt I podpunkt 2 kwoty 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 września 2013 r., czyli w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu. (k. 65 – data doręczenia pozwu)

Nadto Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 30 000 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 czerwca 2016 r. Pismem z dnia 23 listopada 2015 powódka rozszerzył żądanie domagając się dodatkowo wymienionej kwoty oraz żądając jednocześnie odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty liczonych od dnia doręczenia pełnomocnikowi strony pozwanej pisma z wezwaniem do zapłaty. Żądanie odsetek od tej daty było niemożliwe z tego względu, iż zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem odpis pisma procesowego zawierający rozszerzenie powództwa nie podlega doręczeniu na podstawie art. 132 § 1 k.p.c (Uchwała SN z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. III CZP 95/15). Czyli tym samym doręczenia musi dokonać Sąd. W związku z powyższym odsetki od rozszerzonego powództwa należałoby liczyć od 30 dnia od otrzymania wezwania z Sądu czyli od 4 lipca 2016. Jednakże wyrok zapadł w dniu 27 czerwca 2015 w związku z tym zasadnym jest zasądzenie odsetek od dnia wyrokowania.

Sąd zasądził także na rzecz S. S. kwotę 4000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 listopada 2015 do dnia zapłaty oraz kwotę 21 000 zł w związku z rozszerzeniem powództwa wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 czerwca do dnia zapłaty. Nie wymaga to szerszego uzasadnienia w związku z tym, iż argumentacja byłaby tożsama z przedstawioną powyżej odnośnie kwot zasądzonych na rzecz M. S. (1).

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punktach I, IV na podstawie wyżej wskazanych przepisów. Sąd oddalił powództwa jak w punktach II, V wyroku odnośnie żądania odsetek za okresy wcześniejsze, niż zasądzone w punktach I, IV.

Sąd zasądził na podstawie art. 98 kpc na rzecz powodów M. S. (1) oraz S. S. kwot odpowiednio 4214,55 zł oraz 3897,55 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania jak w punktach III, VI wyroku. W związku z tym, że powodowie wygrali sprawę w 100 %, strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu całości kosztów postępowania.

W szczególności powodowie ponieśli następujące koszty w niniejszej sprawie:

1) powódka M. S. (1) poniosła 51 zł tytułem opłaty od pełnomocnictw (k. 11,17), 500 zł tytułem opłaty od pierwotnego pozwu (k.15), 1263,55 zł tytułem wydatków na biegłych, 2400 zł tytułem zastępstwa procesowego czyli razem 4214,55 zł,

2) powód S. S. poniósł 34 zł tytułem opłaty od pełnomocnictw (k.13), 200 zł tytułem opłaty od pierwotnego pozwu (k.16), (...),55 tytułem wydatków na biegłych oraz 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, czyli razem 3897,55 zł .

Sąd orzekł jak w punkcie VII wyroku na podstawie przepisu art. 130³ § 2 kpc

ZARZĄDZENIE

1. Wyrok z uzasadnieniem doręczyć:

- (...)

(...)

2.(...)